

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
BROJ: 11 0 U 016823 18 U 2
Dana, 15.02.2019. godine

Okružni sud u Banjaluci, sudija Mišić Vesna, kao sudija pojedinac, uz učešće Kovačević Milane, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženja građana Borba protiv korupcije – BiH, Transparency International Bosne i Hercegovine Banjaluka, Ulica Gajeva broj 2 (u daljem tekstu: tužilac), zastupan po Đikić Emiru, Predsjedavajućem Odbora direktora, radi poništenja rješenja broj 05.03/053-305/15 od 07.05.2015. godine Ministarstva industrije, energetike i rudarstva Republike Srpske (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu zahtjeva za pristup informacijama, a u izvršenju presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 016823 15 Uvp od 22.03.2018. godine, dana 15.02.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se uvažava i osporeni akt poništava.

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 400,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom, odbijen je zahtjev tužioca, od 23.04.2015. godine, za pristup informacijama, koje se odnose na izvještaj Komisije za utvrđivanje stanja u privrednom društvu „Kosmos“ a.d. Banja Luka.

Blagovremeno podnesenom tužbom, tužilac pobija zakonitost donesenog akta zbog nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, nepravilne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U tužbi tužilac navodi da je, dana 23.04.2015. godine, pozivajući se na Zakon o slobodi pristupa informacijama, uputio zahtjev za pristup informacijama Vladi Republike Srpske, Sektoru za informisanje, od kojih je tražio kopiju Izvještaja radne grupe formirane od strane Vlade sa ciljem utvrđivanja stanja i predlaganja rješenja u Privrednom društvu „Kosmos“ a.d. Banjaluka. Osporenim aktom njegov zahtjev je odbijen, pa tužilac ističe da shodno odredbi člana 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama, taj akt nije sačinjen kako je to zakonom propisano, jer u istom mora da se navede zakonski osnov za status izuzeća informacije uz navode članova zakona, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa. Nasuprot tome, u osporenom aktu nije naveden zakonski osnov za izuzeće informacije, nisu navedeni članovi zakona, niti je sproveden test javnog interesa. Tužilac takođe ističe da su postupanjem tuženog povrijeđene odredbe člana 197. stav 2. i 3. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP), jer obrazloženje osporenog akta nije sačinjeno u skladu sa ovim odredbama, odnosno, po stavu tuženog, obrazloženje suštinski i ne postoji. Takođe, nije sproveden ni test javnog interesa, a što je tuženi bio obavezan, shodno članu 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama. Predlaže da sud tužbu

uvaži i osporeni akt poništi, te da naloži tuženom da tužiocu omogući slobodan pristup traženim informacijama, kao i da tužiocu nadoknadi troškove takse na tužbu i presudu.

Tuženi je na zahtjev suda dostavio spise ove upravne stvari i odgovor na tužbu u kome navodi da je PD „Kosmos“ a.d. Banjaluka, poslovni subjekt u potpunosti u vlasništvu Republike Srpske, koje ima svojstvo zatvorenog akcionarskog društva i javnog preduzeća. Obilježje zatvorenog akcionarskog društva, prema odredbama Zakona o privrednim društvima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 127/08, 98/09, 100/11 i 67/13), ne stvara obavezu PD „Kosmos“ da obavještava javnost o poslovnim aktivnostima, izvještajima o poslovanju, finansijskim izvještajima i izvještajima revizora. Vlada Republike Srpske obavlja funkciju Skupštine akcionara u Privrednom društvu, a tuženi je resorno ministarstvo, nadležno za obradu i prosljeđivanje materijala iz nadležnosti Skupštine akcionara Vladi Republike Srpske. Potreba da se utvrdi trenutno stanje u ovom društvu nastala je zbog štrajka u privrednom društvu, pa je u cilju obavještavanja Vlade Republike Srpske, formirana komisija za utvrđivanje stanja u privrednom društvu, koja je trebala da detaljno utvrdi stanje i predloži mjere za prevazilaženje trenutne situacije, kao i da sa izvještajem i predloženim mjerama upozna Vladu Republike Srpske. Izvještaj koji je tužilac tražio još uvijek nije razmatran od strane Vlade Republike Srpske, zbog čega je i zahtjev tužioca odbijen, jer je Vlada Republike Srpske organ koji treba da usvoji izvještaj, pa bi svako objavljivanje tog izvještaja moglo biti zloupotrebjeno. Takođe, tuženi navodi da kako je štrajk okončan u ovom momentu, pa isti nije ni značajan za javnost. Predlaže da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbi člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu ZUS), zatim odgovor tužene strane, kao i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je tužilac, dana 24.04.2015. godine, dostavio Vladi Republike Srpske zahtjev da im se dostavi kopija Izvještaja radne grupe formirane od strane Republike Srpske, sa ciljem utvrđivanja stanja i predlaganja rješenja u preduzeću „Kosmos“ a.d. Banjaluka, pa je ovaj zahtjev tužioca odbijen osporenim aktom tuženog, uz obrazloženje da je Komisija za utvrđivanje stanja u PD „Kosmos“ a.d. Banjaluka imenovana, radi detaljne analize stanja i predlaganja konkretnih rješenja za prevazilaženje trenutnog stanja u tom društvu, zbog čega je ta Komisija sačinila izvještaj. U obrazloženju osporenog akta se dalje navodi da je PD „Kosmos“ poslovni subjekt koji je u potpunosti u vlasništvu Republike Srpske, pa kako predmetni izvještaj nije razmatran od strane Vlade Republike Srpske, koja u tom društvu ima funkciju Skupštine akcionara, tuženi je naveo da ne može izvršiti dostavu pomenutog izvještaja.

Protiv osporenog akta tužilac je pokrenuo upravni spor, u kojem upravnom sporu je odlučeno presudom ovog suda broj 11 0 U 016823 15 U od 31.08.2015. godine, kojom je tužba tužioca odbijena kao neosnovana, a koja presuda je presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 016823 15 Uvp od 22.03.2018. godine ukinuta i predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

Osporeni akt, po stavu ovog suda, nije zakonit i pravilan.

Prema stanju u spisima predmeta dana 24.04.2015. godine tužilac je podnio zahtjev tuženom za pristup informacijama, koje se odnose na dostavu kopije izvještaja radne grupe formirane od strane Vlade Republike Srpske sa zadatkom utvrđivanja stanja i predlaganja rješenja u cilju rješavanja zaposlenih i održavanja proizvodnog procesa u PD „Kosmos“ a.d. Banjaluka. Osporenim aktom odbijen je zahtjev tužioca za dostavljanje izvještaja, iz razloga što Vlada Republike Srpske nije zvanično razmatrala izvještaj koji je sastavila komisija, a kako je PD „Kosmos“ a.d. Banjaluka poslovni subjekat koji je u potpunosti u vlasništvu Republike Srpske, koja u ovom društvu ima funkciju skupštine akcionara, ovo ministarstvo kao organ koji

je imenovao navedenu komisiju u cilju zaštite poslovnih podataka označenog privrednog društva, ne može izvršiti dostavu pomenutog izvještaja.

Pravo pristupa informacijama koje je tužilac u predmetnom upravnom postupku tražio je regulisano članom 4. Zakona o slobodi pristupa informacija ("Službeni glasnik Republike Srpske broj 20/01, u daljem tekstu: Zakon), prema kojem svako fizičko lice i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da objavi takve informacije. Ovo pravo pristupa podliježe samo formalnim radnjama i ograničenjima, kako je utvrđeno u Zakonu.

Prema članu 11. stav 1. Zakona, zahtjevi za pristup informacijama se podnose onom javnom organu za kojeg podnosilac zahtjeva smatra da je nadležan.

Postupanje nadležnog javnog organa po prijemu zahtjeva je regulisano na način propisan članom 14. Zakona kojim je pored ostalog, odredbama stava 3. pod a) i b) propisano ako se odbije pristup informacijama, bilo djelimičnoj ili cijeloj informaciji, da nadležni javni organ dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva i da dopis treba da sadrži zakonski osnov za status izuzeća informacije i obavještenje, uz navode članova ovog zakona na koje se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa, te obavještenje da podnosilac zahtjeva ima pravo na žalbu i da se obrati Ombudsmenu Republike Srpske.

Shodno navedenom zakonskom određenju, tužilac osnovano ukazuje na nedostatke osporenog akta. To se prije svega odnosi na nedostatak obrazloženja osporenog akta u odnosu na razloge odbijanja zahtjeva, bez pozivanja na relevantne odredbe Zakona, koja obaveza za organ proizilazi iz odredbe člana 14. Zakona, a i na propust da navede da li je proveo test javnog interesa shodno članu 9. Zakona i da li je prije odbijanja zahtjeva raspravio sva pitanja važna za odlučivanje.

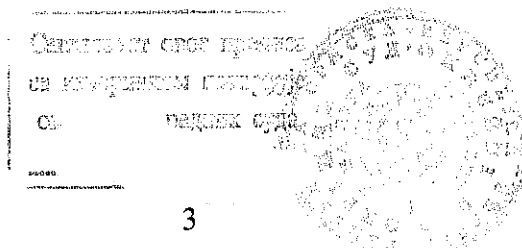
Proizilazi da je tužilac pravilno ukazao na nedostatke osporenog akta, i to prije svega se odnosi na primjenu odredbe člana 14. stav 3. Zakona i na postupak utvrđivanja izuzetaka od objavljivanja tražene informacije propisano je u članu 5., te u vezi sa članom 6., 7. ili 8. Zakona, jer se iz osporenog akta ne može zaključiti da li je primijenjeno, odnosno da li je u odnosu na traženu informaciju utvrđen izuzetak od objavljivanja i po kom osnovu, odnosno iz kog razloga.

Kod takvog stanja stvari, a budući da sud u smislu člana 29. ZUS, zakonitost osporenog akta ispituje na podlozi činjenica utvrđenih u upravnom postupku, to se tužba ukazuje osnovanom, jer su u postupku donošenja osporenog akta ostvareni razlozi iz člana 10. tačke 2. i 4. ZUS, za poništavanje istog, pa je sud tužbu uvažio i osporeni akt poništio, na osnovu ovlašćenja iz odredbe člana 31. stav 1. i 2. istog zakona.

U smislu člana 50. ZUS tuženi je u obavezi da odmah, a najkasnije u roku od 30 dana, od prijema ove presude, donese novi upravni akt, uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe suda u pogledu postupka.

Odluka o troškovima spora iz stava 2. izreke presude temelji se na odredbi člana 5. i 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 63/11), u vezi s članom 386. stav 1., 387. i 396. stav 1., 2. i 3. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13). Naime, tužilac je tokom vođenja ovog upravnog spora zatražio naknadu troškova upravnog spora u ukupnom iznosu od 400,00 KM, i to troškove sudskih taksa, i to takse na tužbu i presudu u iznosu od po 100,00 KM i takse na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke u iznosu od 200,00 KM.

Zapisničar
Kovačević Milana

Sudija
Mišić Vesna

